

معرف فاسنی سال ششم، شماره چهارم، تابستان ۱۳۸۸، ۲۵۸-۲۲۵

ویتنگشتاین: خداباور یا ملحد؟

سید اکبر حسینی قلعه بهمن

چکیده

ویتنگشتاین یکی از چهره‌های علمی قرن بیستم است که نگرش‌های او به طور معمول و مشخص، بازتاب‌های گوناگون و گسترده‌ای در میان اندیشمندان دیگر داشته است. دیدگاه ویتنگشتاین درباره خدا، واقع‌گرایی یا غیرواقع‌گرایی این فیلسوف نیز از قاعده یادشده مستثنا نبوده و حتی مبنای نظری بسیاری از اندیشمندان قرار گرفته است.

در نوشتار حاضر، می‌کوشیم تا به تبیین نگاه ویتنگشتاین در این باره بپردازیم و بگوییم که بر اساس رساله منطقی و فلسفی، به نظر می‌رسد که وی برای ماورای عالم طبیعت، حقیقتی قائل نبوده؛ زیرا بر آن بوده است که زبان بدنان عالم راه ندارد. بدین ترتیب، ویتنگشتاین را می‌توان ملحدی نسبت به ماوراء تلقی کرد، نه غیرواقع‌گرا. اما از عبارت‌های ویتنگشتاین در پژوهش‌های فلسفی اش (با این مضامون که: «الهیات از بازی زبانی منحصر به فردی برخوردار است»)، تا حدودی چنین برمی‌آید که او در عرصه هستی‌شناسی امر الوهی، واقع‌گرا می‌باشد و برای خدا، امر الوهی، و اعتقادات دینی، وجهه‌ای مستقل از اذهان قائل است.

کلیدواژه‌ها: واقع‌گرایی دینی، غیرواقع‌گرایی دینی، نظریه تصویری معنا، بازی‌های زبانی، متعالی، معناداری، ویتنگشتاین.

* استادیار مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی قم. دریافت: ۸۸/۴/۱۰ - پذیرش: ۸۸/۵/۱۸
akbar-akbar48@yahoo.com

ویتنگشتاین: خداباور یا ملحد؟ □ ۲۲۵

مقدمه

واقع‌گرایان دینی در نگاه هستی‌شناختی معتقدند: موجود یا موجوداتی الوهی در عالم به سر می‌برند که هستی مستقل از اذهان آدمیان دارند؛ همچنین، در منظری معرفت‌شناختی بر این اعتقادند که: گزاره‌های دینی صدق و توجیه خویش را به شکل مستقل از اذهان آدمیان به دست می‌آورند. آنان در تفسیری معناشناسی می‌گویند: مفاهیم دینی، و زبان دینی، معنایی حقیقی دارند و زبان دینی، یک زبان حقیقی است. در مقابل، غیرواقع‌گرایان دینی، از منظر هستی‌شناختی، وجود حقایق دینی را وابسته به اذهان آدمیان می‌دانند و از منظر معرفت‌شناختی، صدق و توجیه گزاره‌های دینی را وابسته به اذهان انسان‌ها برمی‌شمارند؛ در نهایت، غیرواقع‌گرایان معناشناسی می‌گویند که مفاهیم دینی، و زبان دینی، معنایی حقیقی ندارند و زبان دینی، یک زبان حقیقی نیست.

البته روشن است که ضرورتاً هر اندیشمندی که در هستی‌شناصی حقایق دینی واقع‌گرا باشد، در عرصه معرفت‌شناصی یا معناشناسی، این موضع را نخواهد داشت. همچنین، هرکس که در معناشناسی یا معرفت‌شناصی به غیرواقع‌گرایی متمایل باشد، ضرورتاً در هستی‌شناصی نیز غیرواقع‌گرا نخواهد بود. به هر روی، در مقاله حاضر، به دنبال پاسخ این پرسش مهم هستیم که آیا ویتنگشتاین، به ویژه در هستی‌شناصی حقایق دینی (و امر الوهی)، واقع‌گرا شمرده می‌شود یا غیرواقع‌گرا؟

سرگذشت ویتنگشتاین

بی‌تردید، لودویگ ویتنگشتاین^(۱) از تأثیرگذارترین فیلسوفان قرن بیستم در عرصه الهیات و مباحث فلسفه دین به شمار می‌رود. اندیشه‌های گوناگون او در این عرصه، دریچه سیار متفاوتی را بر روی الهیدانان و فیلسوفان دین گشوده است تا آنجا که در مبنای ترین گفتارها، به طور قطع، یاد و نامی از او و آثارش به میان می‌آید. بر این اساس، شایسته